

בלבבי

קדח

שכן

שכינה

בלבבי משבן אבנה

השיעורים של הרב זמינים ב"קול הלשון"

073.295.1245 ישראל | 718.521.5231 USA

פרשת השבוע פרשת קורח "ויקח קורח בן יצהר בן קהת בן לוי" דתן ואבירם בני אליה ואון בן פלט בני ראובן כמו שאומר רש"י על אתר שדתן ואבירם ואון בן פלט היו משבט ראובן ושבט ראובן היה סמוך למקומו של קורח. "אוי לרשע ואוי לשכנו" דברי הגמ' הידועים סוף מסכת סוכה "אוי לרשע ואוי לשכנו טוב לצדיק וטוב לשכנו" ופרשה דידן א"כ בני ראובן שהיו קרובים לקורח נתקיים בהם "אוי לרשע ואוי לשכנו" ומאידך יש את המהלך הפנימי של "טוב לצדיק וטוב לשכנו" כמו שאומרים חז"ל על יששכר שהיה סמוך ליהודה היה סמוך למ"ר נאמר בו ובני יששכר יודעי בינה לעיתים הרי שחז"ל מלמדים אותנו שיש כח באדם שמצטרף לשכנים והצירוף לשכנים יכול להשפיע לו לטוב או ח"ו להיפך למוטב.

אבל זה בנוי על שתי החלקים בנוי בזה שהאדם מצטרף לשכנו וההצטרפות יוצרת השפעה מהשכן אליו וממנו לשכנו זה שתי הצדדים כמו שהוזכר אז כאשר אדם באמת חי באופן שטוב לו וטוב לשכנו טוב לצדיק וטוב לשכנו זה מעלה אבל כאשר המהלך מתגלה אצל שכן של רשע אוי לרשע ואוי לשכנו זה הופך להיות למציאות של אוי אבל זה כמובן האדם צריך להעמיד את עצמו באופן כזה שמתקיים בו טוב לצדיק טוב לשכנו איני דר אלא במקום תורה.

אבל ככל שאורכים הימים סדר הבריאה שהבריאה מלאה ב"אוי לרשע ואוי לשכנו" וכמעט שאין בנמצא למצוא תפיסת מקום גמור שהתקיים בו "טוב לצדיק טוב לשכנו" ועד שהיה זמנים שקדמו לנו היה אוהלי שם בגדר "טוב לצדיק טוב לשכנו" גם שם פעמים רבות מתקיים "אוי לרשע אוי לשכנו" ולכן צריך להבין את המהלך הפנימי כיצד ואיך יתקיים בנו שלפחות שלא יהיה לשלילה אוי לרשע לשכנו ולו במעט יתקיים ויתר ע"כ טוב לצדיק טוב לשכנו.

שורש הבנת הדברים ולפי זה האופן המעשי שלהם שתי כוחות שנמצאים באדם כח שנמצא באדם שהוא מתוכו מושפע מתוחו, נובע מתוכו, מהפנים אליו, עד שמתפשט לחוץ. וכח ההפוך שנמצא שהאדם מושפע ומקבל ממה שנמצא סביבותיו. האחד נקרא בגדר של מעין הנובע מתוכו והשני נקרא גדר של בור מקבל ממה שמכניסים לתוכו מים כנוסים ממה שנכנסים לתוכו. אלה הם שתי הכוחות הפנימיים שמתוכם האדם מקבל ומושפע מתוכו מעמקים דיליה באור נשמתו שחצובה מכיסא הכבוד חבוקה ודבוקה בו ית' שמו. וכפי האור שמתגלה לו מעומק נשמתו כך מאיר ונובע מתוכו. מאידך האדם מושפע מסביבותיו שכנו מושפע ממה שקורא בחוץ.

כלומר מלבד ההגדרה הפשוטה של הדברים שאדם מושפע ממה שנמצא סביבותיו מונח כאן שורשי כוחות התנועה במעמקי נפשו של האדם שורש של כח של תנועה בנפשו של האדם שמושפע מתוכו מהווייתו הפנימית ושורש של תנועה שהאדם מושפע ממה שקורא סביבותיו ממה שקורה בחוץ כלומר זה שתי שורשים של תנועות ממילא אם יהיה סביבו צדיק יהיה לו טוב לשכנו אם יהיה סביבו רשע יהיה אוי לרשע אבל זה שתי תנועות יסודיות היכן האדם מושפע ומוזה כאשר האדם עד כמה שניתן בוחר לעצמו כגזרתו של מקום טוב לצדיק טוב לשכנו אבל עד כמה שהאדם נמצא במקום של גבולות האפשרויות הללו מועטים יותר כמעט בלתי אפשריים או מעורבים צדיק ורשע באותו שכנות הרי מתקיים בו במידת מה גם טוב לצדיק וטוב לשכנו אבל הוא רוצה להסתלק מהאוי לרשע אוי לשכנו מה יעשה?

אופן הדברים ככל שהאדם חי את העולם הפנימי שבתוכו הוא בונה קומת נפשו לעצמו ראשית אז עצם התפיסה שהוא חי מבחוץ כבר מוקטנת. נחמד את הדברים ככל שהאדם ריק מתוכו אז הוא בעיקר מביט סביבותיו מביט בחוץ ועצם ההבטה שלו החוצה קושרת אותו החוצה וההתקשרות הזו משפיע עליו באופן שמה שנמצא בחוץ נכנס לתוכו ככל שהאדם ריק מתוכו חלל מתוכו אז אין לו מקום מתוכו למצוא עולמו שלו אז הוא בהכרח עסוק במה שנמצא סביבותיו לשון חז"ל הידוע ג' דברים מוציאים את האדם מן העולם קנאה תאוה וכבוד אבל חז"ל מלמדים אותנו שתי חלקים זה מוציא את האדם מן העולם מה מוציא? קנאה תאוה וכבוד אבל פעמים שלא הקנאה ולא התאוה ולא הכבוד ביסודם הם אלו שמוציאים את האדם מבחוץ. אלא יש עוד כח גדול שמוציא את האדם בחוץ מוציאין אותו מעולמו ככל שהוא ריק מתוך עצמו אז ממילא הוא יוצא מתוך עצמו הוא יוצר מציאות שנמצאת חוצה לו זה מוציאין את האדם מן העולם הוא מרוקן מתוך הווית עצמו וככל שהוא מרוקן מתוך הווית עצמו הוא נמצא במה שנמצא חוצה לו וכשהוא נמצא במה שנמצא חוצה לו הוא בהכרח מושפע ממה שנמצא בחוץ.

ולכן ככל שהאדם בונה עולם לעצמו בונה עולם פנימי לעצמו מחפש את חלקו דיליה אז הוא פחות מושפע ממה שקורה בחוץ פעמים שיש נקודת ממוצע שאדם מנסה לבנות את עולמו דיליה כלשון חז"ל שהזכרנו שהקנאה התאוה והכבוד מוציאין את האדם מן עולמו יסוד מידת הקנאה על אף שזה לא קנאה בפועל אבל הוא מביט באחרים שנמצאים סביבותיו מה הם עושים כיצד הם עושים איך וע"י כן הוא מדמה את עולמו שלו למה שנמצא בחוץ כמובן החלק לראות מה שאחרים עושים זה חלק מחכמת האדם של "איזה חכם הלומד מכל אדם" אבל בעדינות שבדברים זה אם נעשה מעבר לשיעור הנכון הרי בעצם האדם בונה את העולם שלו ע"פ מה שהוא רואה בחוץ ואפילו שהוא עסוק בבניין הפנימי של עצמו אבל עסקו בבניין של העולם הפנימי של עצמו נוגע במה שנמצא סביבותיו וזהו שהוא נוגע במה שנמצא סביבותיו אז הוא יוצא חוצה לו מתוך עצמו וכשהוא יוצא חוצה לו מתוך עצמו מתקיים בו ששכנו משפיעים עליו הן טוב לצדיק וטוב לשכנו והן ח"ו להיפך.

אם זה צדיק באמת והשפעתו ראויה אז ראוי לו לפתוח את הפתח כפי השיעור הראוי דייקא אבל אם הוא רשע עבודת האדם לבנות את העולם דיליה של עצמו בתוך עצמו דיליה וככל שהוא יביט החוצה מעבר לשיעור הראוי אם זה צדיק ראוי להביט אבל גם זה בשיעור הראוי אבל ק"ו ברשע שלא ראוי להביט כלל אסור להביט בפניו של רשע לאו דווקא בהגדרה לענין דין בפניו מדין פניו אלא עצם המבט שלו בעסקי הרשע מוציאים אותו מעולמו שלו לעולמו של הרשע. וא"כ ככל שהאדם בונה לעצמו עולם בתוך עצמו עולם חזק יותר עולם תקיף יותר עולם רחב יותר עולם עמוק יותר בתוך עצמו כך השיעור שהוא פחות ופחות מושפע ממה שנמצא סביבותיו ובשיעור הנכון בדקדוק הנכון הוא מביט סביבותיו בצדיקים בלבד וגם זה בדיוק הנכון כפי שהוזכר.

חלק שני כמו שנתבאר שתי כוחות בנפשו של האדם כיצד האדם פועל יש אופן שהאדם פועל מתוך עצמו הוא נובע מעצמו ויש אופן שהאדם קולט דברים מבחוץ.

נחמד חלק הראשון שהוזכר הוא עצם בנין האדם בתוך עצמו לא מצד תנועת הנביעה מתוך עצמו אלא עצם מה שהוא עסוק בבנין עצמו הוא עסוק בתוך עצמו החלק השני שאותו אנחנו מזכירים השתא שהוא הוזכר כבר בתחילת פתיחת הדברים כמו שני שורשי התנועות הקיימים בנפשו של האדם שורש התנועה שהאדם מתנוועע

מתוך עצמו נובע מתוך עצמו ומתפשט אל תוכו ואם הוא זכאי יתר על כן מתפשט החוצה לו כמשל הידוע מהמגיד מדובנא שהמלאות הפנימית יוצרת השפעה לחוץ באופן שהתנועה מתהפכת בנפשו של אדם שהאדם מתנועע מכח מה שנמצא סביבותיו זה מה שמפעיל אותו כפי הגמרא הידוע איידי דטריד למיפלט לא בלי כלומר יש תנועה של הלמפלט יסודה בעומק כדברי הגמרא שם מדובר בכלים אנו משתמשים בדומה של הלשון ביסוד האדם זה עמוק יותר הוא פולט כלומר הוא נובע מתוך תוכו כאשר האדם נובע מתוך תוכו של עצמו איידי דטריד למיפלט לאו דווקא למפלט ראשית בחוץ אלא למפלט כלומר לנבוע מתוך עצמו פרט התפשטות פנימית מתוך עצמו דיליה אז לא בלי התנועה מבחוץ פנימה הולכת ומוקטנת והתנועה הזו שהולכת ומוקטנת היא תנועה שכלל השיעור של העולם הפנימי שלו הוא מפלט הוא נביעה מתוך תוכו של עצמו כך השיעור שהאדם קולט ממה שנמצא סביבותיו הולך ומוקטן לחיות רק מבפנים החוצה וח"ו לחיות רק מבחוץ פנימה אבל ככל שהשיעור של המבפנים של הנביעה של המקום הפנימי של האדם של חלקו דיליה שבאדם גלוי יותר מתרחב יותר נובע יותר כך השיעור שהאדם קולט מבחוץ נעשה קטן יותר ולכן חלק מהלכי הדברים החלק השני שמוזכר השתא ע"מ להקטין את האוי לרשע ואוי לשכנו שאדם יהיה מושפע כמה שפחות מסביבותיו ויחיה עולם שנתבצר להם מקום בגיהנום כמו שנאמר בפרשה דידן על בני קרח ככל שיש את הנביעה הפנימית דיליה כך ההשפעה מבחוץ הולכת ומוקטנת.

בשני החלקים שנתבארו עד השתא חלק הראשון זה עצם מה שהוא עוסק בבניין העולם דיליה מה שהוא עוסק בחלקו דיליה ופחות מביט החוצה זה שורש של הבדלה מבחוץ החלק השני הוא כבר יותר עמוק הוא מה שהאדם נוגע כבר בפנים דיליה במעמקים דלעיל במקום הנביעה דיליה ואידי דטריד למיפלט לא בלי כמו שנתבאר.

החלק השלישי ע"מ שהאוי לרשע יהיה מוקטן יותר ויותר עולם של האדם עולם פנימי שהוא חי בתוכו וככל שהאדם זוכה לחיות בעולם של עצמו יש אופן שהאדם קשור לשורש שלו ויש מה שנמצא באחרית בענף וביאור הדברים טוב שכן קרוב מאח רחוק יש שתי סוגי חיבורים ביסודם יש חיבור שנקרא אח ויש חיבור שנקרא שכן כמובן שבפרטות יש יותר חיבורים אבל שתי שורשי החיבורים הללו מה מהותם אח מלשון אחווה לשון איחוי והחיבור של האדם משורש הווייתו שני אחים שהם מחוברים הם מחוברים מחמת שהם נולדו מאב אחד ומאם אחת בשורש הם אחד יתר על כן אם תאומים אז הם הצטרפו ממש בפועל בעובר במעי אמם בשורש של האם אחד אבל משם יפרדו לאחר מכן הם נפרדים כל אחד הלך לדרכו יעקב הלך לדרכו עשיו חוזר לשעיר כי אח עשיו ליעקב בשורש הם אחד אב אחד יצחק אם אחת רבקה ויתר ע"כ הם היו תאומים ויתרוצצו הבנים בקרבה תאומים בבטנה זהו חיבור שמתגלה בנקודת השורש זה ההבחנה שנקראת אח איחוי אחדות אותו שורש מחוברים יחד אבל זה חיבור בשורש.

לעומת כך בחיבור המתגלה במדרגה הנקראת שכן שכן ענינו החיבור בחלק האחרון של האדם במהות זה נקרא חבר אבל בחלק האחרון של האדם זה נקרא שכן שכן ענינו במקום מגוריו של האדם מקום הבית אכסניה שלו מצטרף שם עם אנשים זה לא צירוף שנובע מכח העצמי שלו מכח המציאות הפנימית בשורשם ולא מכח חיבור הלבבות כדוגמת חבר שחברותם נעימה ולכן נקראים חברים כלשון חז"ל אלא זהו צירוף שנובע מהקצה

האחרון לדוג' בעלמא בקומת אדם אם הקצה האחרון שלו זה העקב אז בית הקיבול שלו הוא מנעל מעין כך יש בית קיבול לכל האדם והבית קיבול לכל האדם זה בית זה הגדרה של שכן זה נובע מהמקום החיצוני יותר בנפשו של האדם חיבור באחרית שלו לא בשורש שלו לא בפנים שלו זהו שתי הקצוות חיבור של אח בשורש חיבור של שכן באחרית והממודע חבר כמו שהוזכר.

ולפי זה להבין ככל שהאדם חי יותר במקום החיצוני בנפשו אז תפיסת החיבור שלו היא תפיסה של שכן מחמת ששם הוא נמצא אבל ככל שהאדם חי פנימי יותר שורשי יותר אז תפיסת החיבורים שלו הוא חיבורים של שורש והחיבורים של שורש הוא במקום האח דיליה בעלמא דידן בהלבשה הנמוכה של העולם השפל נאמר טוב שכן קרוב מאח רחוק כי בנ"א רחוקים מהשורש לכן טוב שכן קרוב מאח רחוק כי הם קרובים לשכן ורחוקים מהאח כי הם רחוקים מהשורש זה ביאור הפסוק אבל ככל שהאדם חי בעומק יותר הוא קרוב לשורש של עצמו יותר הוא מחובר למקום למעמקים דיליה אז הוא מתקרב יותר ויותר לתפיסת שורש וכשהוא מתקרב יותר ויותר לתפיסת השורש להבין את עדינות הדברים אז החיבורים שלו ביסודם הם חיבורים של שורשים הם חיבורים של אחים אין יסודם ועיקרם חיבורים של מדרגת שכן.

רב בנ"א החיבור שלהם עם האח כמובן הוא חיבור של שורש האח באופן הגשמי שאב ואם כפשוטו וגם על זה נאמר טוב שכן קרוב מאח רחוק אבל כשמדברים כאן על האח הפנימי מדברים על חיבור על נשמתו שבדבר בחינת "כל המלמד בן חבירו תורה כאילו ילדו" א"כ יש לו אחים נוספים אלו שלמדו מרבי דיליה א"כ עומקם של דברים ככל שהאדם חי יותר פנים יותר שורשי התפיסת עיקר החיבור שלו מדגישים עיקר החיבור שלו הוא לא בקצה האחרון של המעשה של הנפש אלא עיקר החיבור שלו הוא מהמקומות העדינים והעמוקים בנפשו הוא מתחבר שם למי שמאחד אתו בעומק הדק והפנימי והחיבור הזה הוא חיבור שורשי וככל שהכח של החיבור הזה השורשי גדול יותר בנפש התפיסת החיבור של הענף תפיסת החיבור של האחרית תפיסת החיבור הנקראת שכן נעשית קטנה יותר ולכן אפילו אם הוא נמצא במקום שנקרא שכן רע אבל מכיוון שיסוד עיקר חיבורו אינו במדרגה של שכן אלא עיקר יסוד חיבורו היא במדרגה של שורש היא במדרגה של פנים הוא נמצא בתוך המעמקים דיליה בעולם הפנימי דיליה שם החיבור שלו לעצמו שם עיקר חיבורו לזולתו ולכן ההשפעה של השכן הולכת ומוקטנת היא כמובן קיימת פטור בלא כלום א"א. אבל היא הולכת ומוקטנת כמו שהתבאר.

יתר ע"כ חלק הרביעי שבוזה תכלית החיים תכלית הבריאה כולה שבורא עולם ברא את עולמו כל הנקרא בשמי לכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו ביאור המקרא בלשון חז"ל גילוי שכינתו ית' בעולם השפל בעולם התחתון תכלית הבריאה גילוי שכינתו ית' לתתא שכינה נקראת שכינה מלשון שוכן י - ה כי בק-ה ה' צור עולמים זהו שכינה כל תואר שם שכינה חל מגדר שם שנקרא שכן שיבביה בארמית זה גדר של מציאות של שכינה "ושכנתי בתוכם כלומר כשיש שכן של האדם כפשוטו בדוג' שהוזכר ראובן ליד קורח יששכר ליד יהודה ליד מ"ר זהו שכן טוב זהו שכן רע כמו שהוזכר בראשית הדברים אבל זה השכן שמתגלה בעולם בפועל גמור בבנ"א

אבל עיקר מדרגת שכן היא הנקראת מדרגת שכינה מדרגת שכינה ענינו ושכנתי בתוכם כאשר האדם גר בתוך הבית כלשון חז"ל כידוע מאד "איש ואישה זכו שכינה ביניהם" מה שבפשוטו נראה לאדם שהשכן זה מי שגר מעבר לקיר שהוא גר שם זה השכן בעולם הגשמי אבל השכן האמתי איש ואישה זכו שכינה ביניהם הרי שהשכן

האמתי הנמצא עם האדם זה השכינה הקדושה אם זכאי לכך כאשר זכו שכינה ביניהם הוא השכן האמתי ככל שהאדם זוכה כלומר מזדכך נעשה זך יותר זהו זוכה אז יש אפשרות יותר ויותר שיהיה לו גילוי שכינה וכפי שיעור ההזדככות שלו כך שיעור גילוי שכינה שיש בו כמו שמבואר בדברי רבותינו שבגילוי שכינה יש בו מדרגות לפנים מדרגות וכעומק הזכות כך עמקות גילוי השכינה מי שבביתו אין שכינה צריך להבין ברור ח"ו אז הוא מוכרח שיהיה לו הדבקות בשכנים אם אין אצלו שכינה אצל מי הוא ידבק הוא ידבק רק בשכנים שנמצאים סביבותיו אם זה יהיה שכן טוב טוב לצדיק טוב לשכנו ח"ו להיפך אבל מי שזוכה שבתוך ביתו של עצמו יש שכינה אז המדרגה שנקראת שכן מתגלה אצלו כבר בתוך ביתו ואצלו מתקיים בוודאי טוב לשכן טוב לשכנו אין לך טוב יותר מגילוי שכינתו ית' שמו טוב ה' לכל שכינתו ית' שמו קלני מראשי קלני מזרועי כאשר יש צער לזולתו כולו מציאות של טוב טוב ה' לכל.

ככל שהאדם נעשה שכן לשכינה הקדושה היא עיקר מדרגת השכן הוא חי בבהירות ובגילוי את מציאות הבורא נוכח פני ה' מתקיים בו ושכנתי בתוך כל אחד ואחד לא רק במדרגת בית מקדש משכן אלא מתגלה אצלו בלבבו דיליה ושכנתי בתוכם אז הכח כבר שנקרא שכן שמשפיע על האדם יש לו שכן טוב ואם הוא השכן הקרוב ביותר שיש לו אז אפילו אם יש לו עוד שכנים סביבותיו והם בוודאי משפיעים עליו אבל השכן הקרוב ביותר משפיע בעיקר תוקפו וזוהו הוא ניצול הרבה מהשכנים האחרים הנמצאים בסביבותיו היותר רחוקים זה העמוק שנא' הפסוק שהוזכר טוב שכן קרוב מה כוונת הדבר שכן קרוב מה שהשכן הוא קרוב מדובר כאן על הקרבה המוחלטת ששכן יכול להיות לאדם זוהי כוונת הדבר שגרים בבית משותף ויש דירות קטנות מאד אז כל אחד חי קרוב לשני וודאי שבפשוטו של דבר שכן קרוב זה קרבת הלבבות אבל כוונת הדברים שהוזכר השתא טוב שכן קרוב מדובר על סוג של שכן שכל מהותו הוא רק להיות קרוב שכן הזה הוא שכינה הקדושה היא נקראת טוב שכן קרוב היא טוב ה' לכל ככל שכח השכינה מאיר באדם יותר גם ככל שהאדם מזדכך יותר בתוך עצמו שמן זית זך הוא מזדכך בתוך עצמו מאיר בו אור השכינה ושכנתי בתוכם אפילו אחד יושב ועוסק בתורה שכינה כנגדו ככל שהוא מצטרף יותר לשכינה בגילוי אורו ית' שמו כן הוא חי בהכרה חושית במציאות הבורא ובגילוי שכינתו גילוי כמו שאומר הגר"א הרי שכח השכן שלו כמו שהוזכר כבר מתגלה אצלו כשכן טוב ועל אף שיהיה עוד שכנים אבל עיקר השכן שלו מתקיים בו טוב שכן קרוב מי השכן טוב לאדם טוב לצדיק טוב לשכנו כאן מתגלה טוב השכינה הקדושה אז טוב לאדם עמו מי שמרגיש בחוש את שכינתו ית' שמו היא השכן האמתי הוא ניצול הרבה מאד מהשכן רע זה העומק הפנימי של העיצה של מדרגת של שכן

והשלמת פני הדברים הזכרנו את המדרגה שנאמר טוב שכן קרוב מאח רחוק יש מדרגה של אח יש מדרגה של שכן מדרגה של אח זה אחדות בשורש מדרגה של שכן זה אחדות באחרית השכינה הקדושה כמו שהוזכר נקראת שכינה מלשון שכן אבל בעמקות יותר גילוי שכינה במדרגת של עלמא דידן היא נקראת שכינה מלשון שכן אבל הגילוי העמוק יותר של השכינה הוא הגילוי של העתיד לבוא הוא לא יהיה במדרגת שכן מלשון שכן אלא הוא יהיה במדרגת של אח קרוב שבעלמא דידן נאמר טוב שכן קרוב מאח רחוק כי נתרחקנו מן השורש כמו שהוזכר זה תחילת האח שורש נתרחקנו מן השורש אז האח רחוק אבל השכן הוא במדרגה של קרוב אנחנו נמצאים בענף באחרית אז השכן הוא קרוב.

אבל כאשר יהיה גילוי לעתיד לבוא ביום ההוא יהיה ה' אחד אח טחד שורשם אחד ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד כשיהיה ה' אחד הכרת שמו גילוי לא יהיה במדרגה של שכינה של שכן אלא עיקר גילוי יהיה במדרגה של אח גילוי השורש גילוי של תלת קשרים מתקשרים דו בדו "קב"ה ואוריתא וישראל חד" העומק של קב"ה ואוריתא וישראל חד זה האח האחד זה ההבדל של בין גילוי שכינה של אי עלמא בין גילוי שכינה לעתיד לבוא גילוי שכינה דאי עלמא השורש עדין מכוסה נעלם אבל הוא מאיר בענף באחרית מדרגה הנקראת שכינה שכן טוב ושכנתי בתוכם בתוך כל אחד ואחד אבל ככל שהאדם עמל ומתייגע ומדבק את עצמו בעיקר המדרגה הנקראת אח כמו שנתבאר הוא דבק יותר ויותר במדרגת השורשים מכח כך שהוא דבק עמוק בשורש עצמו וע"י כן ניכר גילוי תפיסתו בחיבורים של השורשים בחיבורים העדינים הפנימיים של הנפש לאט לאט הוא בוקע יותר ויותר עד שהוא מגיע למעמקי נפשו וכשהוא מגיע למעמקי נפשו הוא מגיע לשורש נשמתו זהו כיסא הכבוד ששם הנשמות נשרשים כדברי חז"ל בכיסא הכבוד שם הגילוי הוא לא שכינה שם הגילוי הוא אח הוא החיבור הוא הצירוף הוא הגילוי השלם הוא כאשר יש חיבור בשורש מכח אח ויש גילוי בפועל של האח לפני כח שכן מתגלה שבראשית זה הקב"ה ואוריתא וישראל חד ובאחרית זה השכינה השורה עם ישראל זה צורת האדם השלם הגילוי הגמור של האח הוא רק לעתיד לבוא הגילוי של השכינה זה הגילוי של האי עלמא וגם בו יש חורבן הבית גלינו מארצינו נתרחקנו מעל אדמתינו הסרת גלות השכינה גילוי של השכינה נעשה מציאות של גלות

אבל ככל שנסדר ונעלה סדר העולה בית קל במדרגות של ההשפעה של האוי לרשע ואוי לשכנו תיהיה קטנה יותר ראשית לבנות עולם פנימי לעצמו שנית לגעת במקום הנביעה של אידי דטריד למיפלט לא בלי שלישית שהאדם יהיה מחובר לפנימיות שלו למדרגה של אח מחובר יותר לשורשים ולא לענפים אז יותר מחובר לאח מן השכן ויתר ע"כ הרביעי שהוזכר גילוי שכינה אצל האדם שהוא השכן קרוב דיליה ככל שארבעת החלקים הללו יהיו יותר ויותר גלויים בנפש כך האדם יושפע פחות ופחות מהאוי לרשע ואוי לשכנו ויושפע יותר ויותר טוב לצדיק וטוב לשכנו שכינה הקדושה ה' אחד ושמו אחד האחדות השלימה של האח והשכן ההדבקות השלימה בו ית' שמו.

לקבלת העלון השבועי בדוא"ל,
וכן מקובץ שאלות ותשובות
לפי סדר הפרשיות,
יש לשלוח בקשה לכתובת:
info@bilvavi.net

[לקבלת העלון השבועי
והשו"ת דרך הפקס,
יש לשלוח בקשה
למספר הפקס]
03-548-0529

לכיהודים בנושאי "בלבבי משכן אבנה"
ניתן לפנות למערכת באופנים הבאים:

טלפון 052-763-8588
פקס 03-548-05294
ת.ד. 16452 ירושלים 9116302
info@bilvavi.net

שיעורי מורינו הרב שליט"א
מופיעים ב"קול השון"
ישראל 073.295.1245
USA 718.521.5231